

Domy v Loužnici: popisné číslo: 41.

„Na Táborku“ (Táborek = v dobách Keltů to bývalo obětní místo na vyvýšenině). Jest to menší zděný dům, patří rodině Čílové. Josef Číla byl od roku 1939 velitelem Hasičského sboru v Loužnici. V roce 1942 zemřel pan Josef Číla, který byl hrobníkem (narozen 1875) na rakovinu a v roce 1945 zemřela jeho žena Anna Čílová (narozena 1877). Ze starých knih.

ROK	MAJITELÉ
2009	Vlasta Čílová

Domy v Loužnici: popisné číslo: 42.

„V Pazdrně“ roubený dům patří z poloviny Růženě Opočenské a z poloviny Ludmile Opočenské.

ROK	MAJITELÉ
2009	Jana Němečková

Dřívější stavení bylo velice chatrné a na jaře roku 1880 bylo rozebráno a na podzim roku 1880 znovu vystavěno, v přízemí byly 3 světnice, chlév, síň a nahoře půda. Původně byla Pazderna v majetku rodiny Pirochové z Beran a od nich domek koupil Josef Opočenský, manžel Růženy Opočenské. Později byla Pazderna v majetku rodiny Špidlenové. V roce 1945 byl jmenován v obci, národním správce pan Vilém Špidlen (ze starých knih)

PAZDERNA - Toto slovo má souvislost se starým zpracováním lnu. Jedná se o domek, kde se zpracovával len a musel být postaven tam, kde by případný požár neohrozil ostatní domy v obci. Len pěstovaný pro vlákno se před úplným

dozráním (když, stonek začal žloutnout), opatrně, aby se vlákno nezpřetrhalo, vytrhával. Na poli se pak sušil v hrstích, jež se střechovitě stavěly proti sobě. Usušený len se zbavoval paliček a postraních výhonků otloukáním tzv. tloukem. Ze zbylých stonků se dobývala vlákna velmi složitým pochodem.

Len se nejprve močil buď rosením na louce nebo močením v močidlech, čímž se pektosa, kterou jsou vlákna spojena se stonkem mění kvašením v pektin ve vodě rozpustný. Umočený len se pak sušil na slunci nebo v pazdernách při teplotě asi 35 stupňů. Dále se len třel, aby se oddělilo lýko od dřevnaté části stonku.

Nejjednodušeji se to dalo tak, že se hrst lnu přehýbala, čímž se dřevnatá část zlomila a opakovaným výkonem rozdrtila na malé kousky tzv. pazdeří. Další potěráni sloužilo k odstranění pazdeří, které zůstalo na vláknech. A nakonec vochlování rozdělávalo proužky lýka na jednotlivá vlákna. Len se sušil v peci nebo přímo v komíně, i přes přísné zákazy kdy hrozilo velké nebezpečí požáru. Všichni hospodáři, kteří chtěli v pazderně na podzim sušit svůj len, byli povinni společně opatřit a dovést dřevo. Při sušení a lámání lnu se vždy sešla žen a byla to vždy příležitost probrat „všechny drby“. Pokud byl muž, který šel v době práce kolem pazdery chycen ženami a svázán lmem, musel zaplatit výkupné „na pár sklenic piva či láhev kořalky“. Pokud nechtěl, aby ho ženy pomluvily, musel být štedrý. Hovorem a pitím bývaly ženy často rozparáděné, že byl chudák ten, kdo se jim dostal do rukou, zvláště čeledín, pasáček či podruh. Prý někdy ženy dokonce mužům stáhly kalhoty a vyhodily je vysoko na strom, kde visely, dokud si muž pro ně nevylezl. Nutno dodat, že v té době se pod

kalhotami žádné spodní prádlo nenesilo. Za ženami se na pazdery stahovali i chlapi z okolí a dochovaly se stížnosti dívek, že „při podzimním tření lnu přišly do jiného stavu“. Poslední den práce v pazderně končila slavností, které se říkalo „konopnická“. Byla to veselá zábava se zpěvem a tancem, kterou v hospodě pořádaly ženy a děvčata, která v pazderně pracovala. Zahájení bylo průvodem od pazdery k hospodě. Ženy byly až do půlnoci „pány“ muziky, samy si volily tanečnický a organizovaly celou zábavu. Teprve po půlnoci předaly právo zpět mužům.

Domy v Loužnici: popisné číslo: 43.

„Hájenska“ jest to zděný domek u potoka za Kopaní a na křižovatce „ke Včelínu“, „k Rybníkům“ a „na Rovně“. Dříve zde bydlela paní Blažena Blažková (shoda jmen s rodinou Fr. Blažka), paní Blažena byla vyhlášenou Loužnickou kuchařkou, která vařila na plesech. V hájence zde bydlela se synem. Hájenska byla bez elektřiny a pak zde bydlel svobodný mládenec pan Jan Daniček ze Zásady, který koupil dům od rodiny Horecké, který býval hajným.

ROK	MAJITELÉ
2009	Manželé Sedláčkovi Praha

ČTENÍ NA POKRAČOVÁNÍ- Z LOUŽNICKÉ HISTORIE: 79. DÍL
BABIČKO, POVÍDEJ, JAKÉ TO BYLO, KDYŽ JSI BYLA MALÁ.....
Aneb jak se žilo v Loužnici od počátku osady do II. světové války

Domy v Loužnici: popisné číslo: 44.

„Brusírna“ jest to zděný dům, patří Františku Malému, dříve v majetku Josefa Linky. Tento dům kolem roku 1887 vyhořel a byl znovu vystavěn.

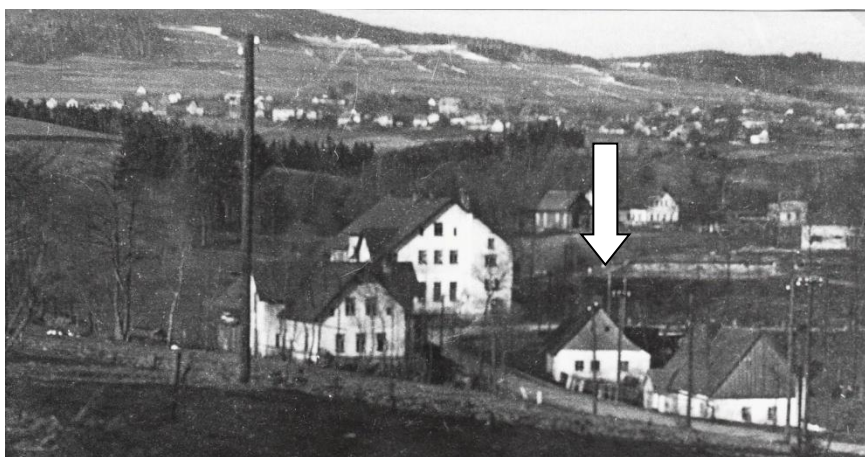
ROK	MAJITELÉ
2009	Ing. Eva Künová

Domy v Loužnici: popisné číslo: 45.

„U Pražáka“ jest to malý domek, patřící Barboře Morávkové. Název získal dům podle toho, že domek koupil od paní Morávkové jakýsi „Pražák“. V roce 1938 zde zemřel pan František Pala.

ROK	MAJITELÉ
2009	Jaroslav Absolon, Věra Absolonová

Domy v Loužnici: popisné číslo: 46.

„U Kurfiřtů“ jest to malý domek s přistavěnou mačkárnou, patřící rodině Kurfiřtové. V roce 1940 zde zemřel pan Josef kurfiřt narozen roku 1889, který byl velkým nimrodem. V roce 1945 odešla rodina Kurfiřtova do Mšena a dům pronajala svému švagru Oldřichu Kurfiřtovi.

ROK	MAJITELÉ
2009	Fónovi

Domy v Loužnici: popisné číslo: 47. „U NOVÁKŮ“ a „U ŠUKALŮ“

Domek stával pod mezí u silnice pod „Dolení vilou“ – Udatný, Linkovi. Byl to tak zvaný dvojdům, napůl dřevěný a napůl zděný. Majitelem byl Jaroslav Morávek, druhá polovina domu měla čp. 47. V tomto domě bydlela švadlena paní Nováková, ke které chodily skoro všechna děvčata si nechat šít šaty. Bydlela zde i paní Karolína Morávková, která byla sestrou Vojtěcha Linky nejstaršího (17.9.1844) – otec zakladatele firmy „Linson“. Tento domek musel ustoupit výstavbě silnice a byl zbourán.

ROK	MAJITELÉ
1717	Matěj Kodejš
1717	Jakub Havel
1784	Josef Číla –licitace pro dluhy
1784	Franc Adamička - handl
1795	Josef Kubáček
1795	Matěj Kodejš
1820	Anna Kubáčková
1820	František Linka
1820	Vojtěch Klikorka
1831	Josef Černý
1847	Jáchym Kodejš
1858	Františka Kodejšová
1875	Rodina Morávková
2009	Nestojí

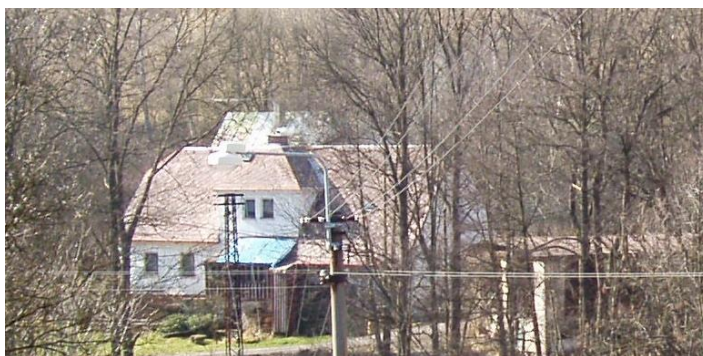

Zvláštním řízením osudu, se stal tento obraz domu čp.15 a 47., do rukou pana Jaroslava Hrácha. Tento obraz visel mezi okny tohoto starého domu. Po zbourání domu se obraz dostal z Loužnice do Prahy a nyní jej panu Hráchovi prodal pán, který byl až z Příbora na Novojičínku. Nyní visí v Držkově v domě pana Hrácha.

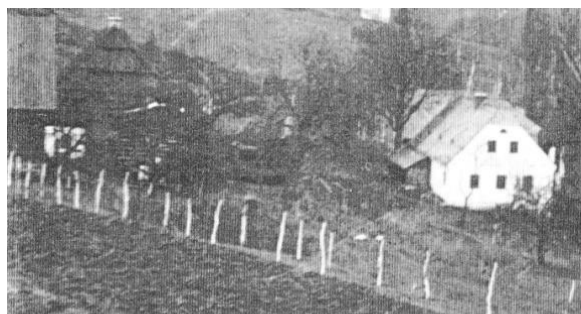
Domy v Loužnici: popisné číslo: 48.

„U Lišků“ dříve „U Patků“, jedná se o soubor několika stavení, dům patřil dříve paní Patkové, pak byl v dražbě zakoupen Petrem Liškou. Potom byl v majetku řídicího učitele Ludvíka. Pak vlastnila dům rodina Kuchtova z Liberce.

ROK	MAJITELÉ
2009	Jaroslava Hnátková, Ivan Polák

Poslední podoba usedlosti byla dána přestavbou hlavní obytné budovy v prvním desetiletí 19. století. V roce 1777 se do tohoto statku, rodu Kubáčků, přiřazenil syn statkáře Lišky ze Zásady Šimon Liška. S pozemky o celkové výměře 16 he., patřil statek k nejbohatším ve vsi. Bývala to dlouhá léta hospodářská budova, dřevěná a značně stará. Jest to bývalý rustikální statek, patřící rodině Liškově. Poté se zde vystřídali majitelé: řídicí učitel A. Ludvík, který pozemky rozparceloval, lesy rozprodal a dům i s částí pozemku koupil jistý pan Moos – zedník z Jilemnice a v roce 1940 jej prodal vojenskému gážistovi Srůtovi. (ze starých knih)

Domy v Loužnici: popisné číslo: 49.

„U Předních Vašků“ majitelem domku jest Jaroslav Nosek. Jeho žena pocházela z rodu Tomšů a její bratr byl Vítězslav Tomeš. Noskovy měly tři dcery – Věru –Kordíková, Jaroslavu – Maturová, Zdeňku – Rydvalová. Paní Jaroslava Maturová zde žila celý svůj život a ještě těsně před smrtí prodala domek manželům Markovým ze Zásady.

ROK	MAJITELÉ
2009	Josef Marek, Jana Marková

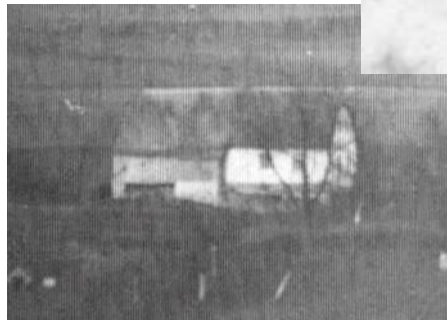
Z Loužnické kroniky: „V roce

1957 navštívil naši obec náš krajan Vítězslav Tomeš, který bydlí

v Africe již od roku 1925. Odjel tam ze zdravotních důvodů. Přijel k nám začátkem července, v největších vedrech, kdy teploměr ukazoval až 30°C. Uspořádal besedu s občany a vyprávěl nám, že když odjížděl, bylo tam velmi nevlídné počasí a padal sníh, což je jev velmi neobvyklý. Vyprávěl o své cestě letadlem z afriky a o tom jak přistálo v bouři a vichřici a jak všichni cestující měli v sobě malou dušičku. Dále vyprávěl o tom, že na něj zapůsobilo, když přilétl do Paříže a uslyšel v kanceláři československé letecké dopravy mluvit česky. Mateřtina mu ihned přiblížila domov a nálada se mu vyjasnila.“

A kdo to byl Vítězslav Tomeš? Byl to strýc „holek“ Noskových, a bratr Jindřišky Noskové, který

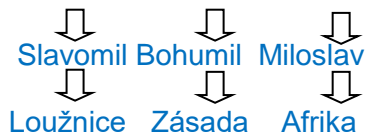

si za ženu vzal Anežku Koudelkovou z Prostějova, která byla sestrou paní Růženy Linkové (manželka Miloslava Linky z čp.63), kvůli tuberkulóze, která jej léta trápila se po doporučení lékařů odstěhoval do Kapského města.

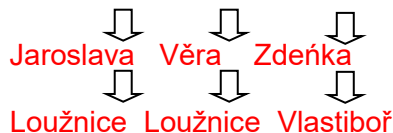
Tomešovi a Noskovi:

Tomešovi, pocházejí z Kopaně a měli 16 dětí, jedním z těchto dětí byl Bohumil Tomeš, Vítězslav Tomeš, Jindřiška Nosková a Vítězslav Tomeš.

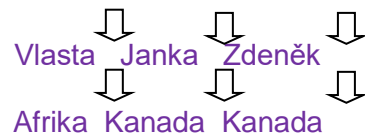
Bohumil Tomeš :

Jindřiška Nosková:

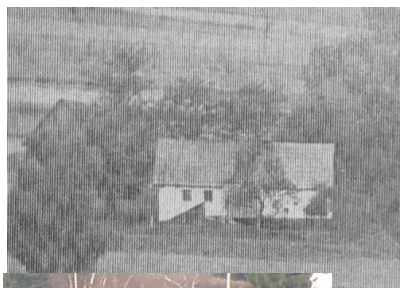
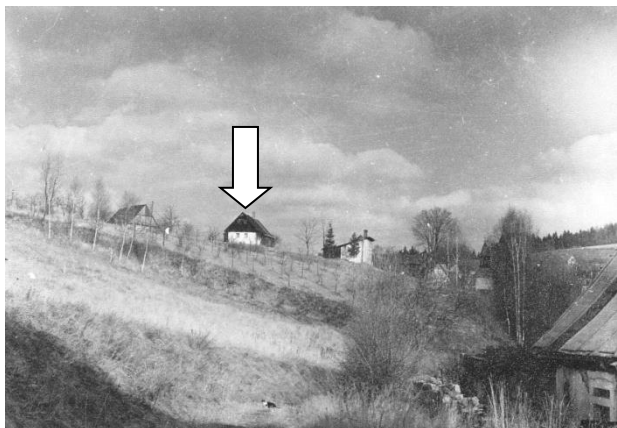
Vítězslav Tomeš:

Domy v Loužnici: popisné číslo: 50.

„U Trdlů“ malý zděný domek, již starší. Dříve byl majitelem František Trdla z Bratříkova.

ROK **MAJITELÉ**
2009 **Musil**

Domy v Loužnici: popisné číslo: 51.

„U Václavů“ „U Prokopů“ „U Doleních“ jest to dřevěný dům, patřící 1/2 Dobroslavu Prokopovi, toto stavení má dvě čísla popisná 29 a 51, tj. v držení rodiny Václavů

ROK **MAJITELÉ**
1637 Adam Adamička
1653 Jakub a Kateřina
 Adamičkovi
1717 Jan a Matěj Adamička
1719 Václav Adamička, Václav
 Louma, Jan Kubáček a
 Alžběta
1741 Matěj Kubáček
1762 Jiřík Louma
1775 Josef Kopal
1805 Prokop Kopal, Vojtěch Kopal
1817 Petr Kopal
1825 Marie, vdova po V.Kopalovi
1825 Josef Kopal
1860 Od tohoto roku v držení
 rodu Kopalů
2009 **Emil Halama, Magda**
 Halamová

